

Verba Jeremias filii Helcias qui fuerunt in Anathæte Jeremi. 1.
1. Exordit oracula sua à probis suis: indicat enim patrem, quæ obscurissimi in Iuda nominis. Sancti Hieron. fuit Anathætites, qui est usque hodie viculus tribus ab Ierozolymis distans milliaribus.

Vnde de circumscriptis amputavit illi auriculum. Marci 14, 47. S. Chrysostom. hom. 49. in Matth. hunc locum Marcus qui Petri discipulus fuit, ideo scripsisse videtur: quia ingens hic honor Magistri deferatur: & quia ad Magistri laudes pertinet, ipso fortan deprecante, ne magnifica de eo diceret, omnino silentio.

Illi vero dicebat, quia ego sum. Joan. 9, 9. Qui divino afflatur spiritu, non erubescunt abjecta secundum carnem paralitiam memorare: nec favoribus divinis everti degindantur primavaria mendicantem facere dicentes: quia ego sum illle pauperulus, ille mendi, ille obscurus natus parentibus. Bacca t. 2, lib. 10, c. 3, §. 11.

Humilitas idem, quod invidia, est ingenium: nisi quod erga humilitas laudabiliter agit, quod invidia circa alios perverse. Invidia alienas prærogativas perficie invenitur, & noctis: & tamen mīris artibus infuscat, & experta negat. Ipsius enim est humilitatis ingenium: ipsa, quas operatus virtutes, neficiis quibus artibus minuit; & oculatissima semper, ut faciat; est oculatissima semper, ne videat. Naxera in Joh. 2, §. 23.

Vide plura tit. Gloria.

S. XXVII.

Humilitatis variæ alii actus, & proprietates.

Dominus, qui fecit Moysen, & Aarōn. 1. Reg. 12, 6. Fecit, id est, ornavit, & mulitis beneficis illustravit. S. Gregorius hic: notandum, quia cum Samuel Dominum testem suum innocentie afferret; ipsum Dominum fecit Moysen, & Aarōn, dixit. Quid ei hoc aliud? nisi quia & virtus sua culmen ostendit; sed in tanto culmine solus apparere noluit, quasi dicat: in tanto animi virtutis mirando non sum, quia in ea solus non sum. Vir humilis, qui illud traxit, eò magis appetit illufrum viorum comitatus uitiorum splendoribus obscuratur. Mendoza in peruerso cor. suum David; & quod abscondit etiam clamantis Saul. 1. Reg. 24, 6. David factum etiam hostes in admiranum rapuit, Saul laudat, fatellitum deprendat, omnes admirantur. Sed David, quia sui operis rigidior censor erat, aliquid dolore dignum invent. Naxera in Joh. 3, §. 6.

Non est locutus eorum merellum, sicut servus meus. Job 42, 7. Cū tamē ipse ad exāmēne reducit, ait: insipient locutus sum v. 3. idcirco ipse ne reprehendat.

Viri sancti aliena opera, etiam parva, mirantur: sua verò, etiam magna, despiciunt. S. Gregorius mor. l. 26, c. 26.

Qualis quicquid apud se lateat, contumelia illata probat: nam, si eum superbi honoribus, si plerumque humiles suis despectione gratulantur. Idem Dialog. l. 1, c. 5.

Semper tibi dispiceat, quod es; si vis pervenire ad id, quod nondum es: nam ubi placuisse, ibi remansisti. S. August. l. 35, de V. Apoſt.

Humilitas innocentia semper formidolosa, semper sibi ipsi spectata, quod sibi obicitur malum, in se latere, seu habere, se putat. S. Laurent. Justin. de triumph. ag. c. 5.

Dicere folius erat Iacobus Abbas, humiliatus nec linguan habere, qua de aliquo negligente, aut superbo loqueretur; neque oculos, quibus aliorum errata perspicere; neque aures, quibus ea, quae anima sua non prodierint, audiret; nihil denique habere negoti, nisi cum pectus suis. Isidorus or. 8.

Miscellanea.

Vulpes fruas habent. Matth. 8, 20. Scriba repellitur à sequela quæ difficillimum est, ut alia sapiens, & prudentia carnis imbutus, in veritate velis dei, & in humilitate Christi vestigia fecebat. Simon Caffia l. 9, c. 16.

Ex hoc tam homines eris copiens. Luc. 5, 10. Ex hoc scilicet, atque submissione, quo cœsi, te hominem peccatorum proficeret: exi à me quia homo peccator sum Deinceps. Escobar. mir. Chr. sec. 6. obit. 2.

Sedet sit. Joan. 4, 6. S. Chrysostom. & Euthymius: sic, id est, non infelix, non in loco honoratio, ut contingit. Huius sedebat, non in fulsum folio. Licit auctoritate Christi ampliore frequentior Discipulorum comitatis, & sublimior sedes, & dignior locus, attulisset: sed ea ad hujus multerioris conversionem non conueniebat; quam humilitate, & mansuetudine, revocari oportebat. Didacus Nyſſ. l. 6, D. 3. Quod. §. 5.

Rara sane ipso juvenibus eff humilitas: id quod miranda. Dum etiam viger, dum vires solidæ sunt, dum fangs aſtutæ, dum sollicitudo nescitur, dum ignoratur debilitas, dum lacrima frequenter, tunce ferret jaſtantia, tunce se juventutis superbus extollit affectus, tunce humilitas quasi vilescit, abjecta contemnitur, tunce subiectio degeneris conscientia & flumina infirmitas. S. Ambroſ. l. 18, in Pſ. 118. Adolescentulus sum ego.

Humilitas ipsa sumptus necessarius subministrat ad edificationem Evangelicæ turris. Gilbertus l. 26, in Cant.

TITULUS VIII.

HYPOCRISIS.

S. I.

Symbola, & Similitudines.

Ex Veteri, & Novo.

Fater sui draconum, & socii destructionis. Job 30, 29. Quid per dracōnes, nisi malitia? quid per struthionum nomine, nisi hypocritis deſignatur? Struthio quippe volandi speciem habet; sed usum volandi non habet: quia & hypocritis cunctis intentibus de se imaginem sanctitatis infinitatē sed tenere vitam sanctitatis ignorat. Sancti Gregor. mor. lib. 7, cap. 10, c. 3, §. 11.

Humilitas idem, quod invidia, est ingenium: nisi quod erga humilitas laudabiliter agit, quod invidia circa alios perverſe. Invidia alienas prærogativas perficie invenitur, & noctis: & tamen mīris artibus infuscat, & experta negat. Ipsius enim est humilitatis ingenium: ipsa, quas operatus virtutes, neficiis quibus artibus minuit; & oculatissima semper, ut faciat; est oculatissima semper, ne videat. Naxera in Joh. 2, §. 23.

Vide plura tit. Gloria.

S. XXVIII.

Humilitatis variæ alii actus, & proprietates.

Dominus, qui fecit Moysen, & Aarōn. 1. Reg. 12, 6. Fecit, id est, ornavit, & mulitis beneficis illustravit. S. Gregorius hic: notandum, quia cum Samuel Dominum testem suum innocentie afferret; ipsum Dominum fecit Moysen, & Aarōn, dixit. Quid ei hoc aliud? nisi quia & virtus sua culmen ostendit; sed in tanto culmine solus apparere noluit, quasi dicat: in tanto animi virtutis mirando non sum, quia in ea solus non sum. Vir humilis, qui illud traxit, eò magis appetit illufrum viorum comitatus uitiorum splendoribus obscuratur. Mendoza in peruerso cor. suum David; & quod abscondit etiam clamantis Saul. 1. Reg. 24, 6. David factum etiam hostes in admiranum rapuit, Saul laudat, fatellitum deprendat, omnes admirantur. Sed David, quia sui operis rigidior censor erat, aliquid dolore dignum invent. Naxera in Joh. 3, §. 6.

Non est locutus eorum merellum, sicut servus meus. Job 42, 7. Cū tamē ipse ad exāmēne reducit, ait: insipient locutus sum v. 3. idcirco ipse ne reprehendat.

Viri sancti aliena opera, etiam parva, mirantur: sua verò, etiam magna, despiciunt. S. Gregorius mor. l. 26, c. 26.

Qualis quicquid apud se lateat, contumelia illata probat: nam, si eum superbi honoribus, si plerumque humiles suis despectione gratulantur. Idem Dialog. l. 1, c. 5.

Semper tibi dispiceat, quod es; si vis pervenire ad id, quod nondum es: nam ubi placuisse, ibi remansisti. S. August. l. 35, de V. Apoſt.

Humilitas innocentia semper formidolosa, semper sibi ipsi spectata, quod sibi obicitur malum, in se latere, seu habere, se putat. S. Laurent. Justin. de triumph. ag. c. 5.

Dicere folius erat Iacobus Abbas, humiliatus nec linguan habere, qua de aliquo negligente, aut superbo loqueretur; neque oculos, quibus aliorum errata perspicere; neque aures, quibus ea, quae anima sua non prodierint, audiret; nihil denique habere negoti, nisi cum pectus suis. Isidorus or. 8.

Miscellanea.

Vulpes fruas habent. Matth. 8, 20. Scriba repellitur à sequela quæ difficillimum est, ut alia sapiens, & prudentia carnis imbutus, in veritate velis dei, & in humilitate Christi vestigia fecebat. Simon Caffia l. 9, c. 16.

Ex hoc tam homines eris copiens. Luc. 5, 10. Ex hoc scilicet, atque submissione, quo cœsi, te hominem peccatorum proficeret: exi à me quia homo peccator sum Deinceps. Escobar. mir. Chr. sec. 6. obit. 2.

Sedet sit. Joan. 4, 6. S. Chrysostom. & Euthymius: sic, id est, non infelix, non in loco honoratio, ut contingit. Huius sedebat, non in fulsum folio. Licit auctoritate Christi ampliore frequentior Discipulorum comitatis, & sublimior sedes, & dignior locus, attulisset: sed ea ad hujus multiorum conversionem non conueniebat; quam humilitate, & mansuetudine, revocari oportebat. Didacus Nyſſ. l. 6, D. 3. Quod. §. 5.

Rara sane ipso juvenibus eff humilitas: id quod miranda. Dum etiam viger, dum vires solidæ sunt, dum fangs aſtutæ, dum sollicitudo nescitur, dum ignoratur debilitas, dum lacrima frequenter, tunce ferret jaſtantia, tunce se juventutis superbus extollit affectus, tunce humilitas quasi vilescit, abjecta contemnitur, tunce subiectio degeneris conscientia & flumina infirmitas. S. Ambroſ. l. 18, in Pſ. 118. Adolescentulus sum ego.

TITULUS VIII. Hypocrisis.

385

Imo confortavit, éum: Erat in exercitu peccatorum; sed demones acceſſerunt ad eum, redemptionem falſo ſpondentes; & deluderunt detinentes eum. Mortuus jacebat in platea Ninive ſpecifico, videlicet Mundū; ſed fama hominum in cordibus ſuis ſepelit eum. Simon Caff. l. 8, c. 32.

Nolite in jejunio hypocritis similes fieri, qui ſunt pictores diaboli, periti ſua doctrina in arte pingendi. Non enim pictores, cum aliquam ex diversis ſubiectis coloribus volunt formare imaginem, de interioribus curant; ſed modo ſtomachus, cor, pulmo, jecurque, locentur; ſed dumtaxat, quando extorta intuentum oculis aptiora reddantur. Idem lib. 10, cap. 36.

Hypocrite ſimiles libis falſis, quorum falſitas, dum clauſus, non agnoscat; ſed dum operiſtur, & leguntur. In Iudicio, libris apertis, opera falſa apparebunt. Geminian. l. 9, c. 34.

Lignum putridum, & cariſum, nocte relucet, & quas preſtas preficit, die vero ejusvitas, & corruptione, prodiſt. Modo ſumus omnes in nocte obſcura: & multi, cum ſint corrupti, vitiis pleni, mentis virtutibus micare contentiunt, boni videri cupientes. At poſtquam dies illuxit, rure reuelabitur, quis lignum putridum fit, quis non. Diez Conc. 2, in Nat. D.

Hypocrite ſolaria, fi nubes, aut nox, ſolem ſubducant, nullam horam defingant. Hypocrite in luce horas demonſtrant, tantum operantur, cum videntur. Oliva lib. 13, Strom. Luc. 17, 21.

S. II.

Hypocrisis deſcriptio, proprieſates, actus.

Populus hic labis me honorat. Matth. 15, 8. Quod profertur in ore, non veritatem in corde. Cantabit Kyrie eleſion, qui nemini misericordiam fecit. Deinde contempſit. Cantabit Christi eleſion, qui Christi ſanguini contumeliam intulit. Cantabit Gloria, qui omnem gloriam, etiam ex cantu, mercatur in terrenis. Cantabit alleluia, qui Deum in ſuis vituperat moribus. Cantabit Epifolam, qui divinum non recipit inſum. Cantabit Graduale, qui per gradus non ascendit in bonum. Cantabit Verſus, qui a Domino eſt averſus. Cantabit Tractum, ad ſua placa traxit. Cantabit Sanctus S. qui corde, ore, & opere, eft iniquus. Cantabit hanc Trinitatem laudem, qui in Triuminate anima ſuæ, memoria, intelligentia, & voluntatis, portat pefſimam labem. Cantabit Introitum Missæ, & fiem; qui principium malum fecit, qui finem debitum in Domino non constituit. Cantabit Pater noster, de quibus dicit potest: vos ex Parre diabolō eſti. Cantabit Dominus vobis vocum, qui cum demonibus habet commercium &c. Simon Caff. l. 8, cap. 37.

Oculum attendit hypocrita, non Deum; faciem, non fidem; pecuniam, non gratiani. Non fruitur Deo, ſed utitur tamquam nummo; & numero fruitur tamquam Deo. Deo emittit Mundum; fidem nummum; religione Saculum, lacrymis vinum, jejunis convivium, cilicio linum, ſilento plauſus hominum. Mirabile dictu! latet ille, ut appetat; tacet, ut audiatur; non ſequitur, ut confeatur; recedit, ut praecedat; fugit, ut apprecedat; plorat, ut rideat; ſejnat, ut ſatietur. Sic cancer ſerpit. Petrus Cell. de pane lugent. c. 16.

S. III.

Hypocrifti fugienda motiva.

Num. I.

Malitia, damnatio.

Subito defecerunt in civitate tua in agmina iporum ad nihil ſolus. Pſ. 72, 19, 20. Quorū: quomodo repente, qui pius habebat, corrutus; ſicut præferat ſanctimoniam, non veram. Nonne vides in agmina ſolim corum, virtutum coloribus adumbratum, à Deo expungit? Niſius in agmina ſolim citius obliterat, & deleſt. Non diu, mihi crede, in civitate Domini virtutum, imago ſitæ, ſimilataque virtutis. Ad tempus forte fulgebit; tum ad nihilum à Deo redigetur. Oliva l. 12, Strom. hic.

Num. II.

Alieni abea.

Per omniulam in innocencia cordis mei, in medio domus mea. Pſ. 100, 2. Non allegat innocentiam morum in foro, in publico, ſimilata; ſed in medio domus, in cubili, ut advertit hic Bellarmiſſus. Multi in foro, & plateis, modeſte ſe gerunt; ſed in domo, praefertim in cordis ſuī cubiculo, per omnia ſcelera voluntur. Alvarez Illuſt. 231.

Sicut fragmen malis Punicis: usq[ue] gena tua. Cam. 4, 3. Talia debent eſſe opera, quid repondeant interioribus affectionibus, & exterioribus: quia non debemus habere ſeſtum ſanctitatem. Ideo ait, gena tua, ideſt, opera tua, que ſunt in aperto. hinc gena, ſunt ſicut fragmen malis Punicis: ideſt, ſicut malum Punicum fractum. In fractura tale apparet, quale eſt interior. Sanct. Thomas Aquin. hic.

A longe flans nolbat nec auctor ſe. Luc. 18, 13. Stans à longe, qualis erat, talem ſe ostendebat. Eusebius Gallic. ferm. in Dom. 11. Pene nobilat propinquus Numini ex animo putari: ſi ex corpore propinquus Sanctuario cerneretur. Ramirez in ep. 5. Apoc. 3.

Eſito optimus, non videri, ſtudebat. Sanctus Gregorius Naz. Or. 30. de Sancti Basilio.

Opatabat non videri, ſed bonus potius eſſe. Idem Orat. de laude Sancti Ephrem.

Dicito mihi hypocrita: ſi bonum eſt, eſſe bonum; ut quid non vides, quid vides apparet? Si vero malum eſt eſſe inanimatum; ut quid vides, quid non vides apparet? nam quod turpe eſt apparet, turpis eſt eſſe. Author Imperf. in illud Matth. 23, v. vobis Scriba, & Pharisei hypocrite.

TITULUS I.

JACTURA RERUM TEMPORALIUM.

S. I.

*A quo animo serenda.**Ex Veteri, & Novo.*

Tunc surrexit. Job 1. 20. Divitiarum amissio est gravis oneris depositio. Hugo Card. hic, *extrema paupertatis manus inam.* Job 1. 11. Sub vocabulo *paupertatis* intelligit demon omnia terrena hominum, quibus floruerat Job, ut interpretatur S. Gregorius l. 2. mot. c. 5. S. Thomas Aqu. Pineta. Bona omnia Jobi vocat *panulum*, quia non anima. Sylvira in Matth. 16. c. 7.

Dominus dedit, Dominus abdidit: sicut Dominus placuit, ita factum est. Job 1. 21. Abdidit, qua dedit: numquid perire, qui dedit? Tamquam diceret: abdulit orationem, auterat omnia nuda dimisit me, & servit mihi se. Quid enim mihi decedit, si Deum habuero? aut quid mihi alia profutum: si Deum non habuero? S. Aug. 1. de Symp. c. 3.

Non timbo, quid facias mihi homo: in me sunt Dei vota tua, que reddam, *laudationes tibi.* Ps. 55. 11. 12. Optime sciebat Propheta, quo non tam tua Deus, quam scipium, volebas. Et ideo ait, non timere se malia omnia ab homine inferenda: quia, licet hostis omnibus spoliat; adhuc ad sacrificandum Deo scipium retinet. S. Aug. hic a quo vota reddant laudes tibi: *Amo Deum meum: nemo haec mihi eripit.* Et meritò dicunt in illa superiori fiducia, *quid facias mihi homo?* *Sextus homo: quid est abdulit?* autrum, arguentum, pecora. Numquid auferet vota, que reddam laudes Deo? Hugo Card. non timebat, *quid facias mihi homo bona?* cum bonum interius non possit separare per quod tibi placeat: quia in me, non extra, sunt Deus vota tua; illa scilicet, quæ desideras. Sylvira in Matth. 4.

Super hoc celum turbabo, & movebubus terram de loco suo, propter indignationem Domini exercitum, & propter diem ira furoris eius. I. 13. 13. Nullus frangit debet, cùm audit, quia disperdet Deus orbem terrarum: quia angustiæ est animi ejusmodi de opinione. Nam, si altius species, inventes hoc esse pro nobis, quod putas esse contra nos. Judicabimur esse pro Mondo, quod adversus Mundum arbitratus. In bono disperdet orbem terrarum: erit enim celum novum, & terra nova. Sanct. Amb. lib. de Elia & jejun. c. 7.

Date, & dabebit vobis. Luc. 6. 38. O proclarum negotiationem! qualia contemnentes, qualia recipimus? Sanct. Gregor. Naz. epist. 21.

Surgens venit ad patrem. Luc. 15. 20. Fames revocat, quem faturitas exularat: fames illi patrem dedit sapere; cui copia tulerat fentur genitorem. S. Chrysiol. f. 2.

Ut ergo auditis: quia infirmabatur, rure quidem mansus. C. Joan. 11. 6. Non dolendum de malo, quod reparari potest. Non multum moveret Iesum ante moribus: sicut lethali; quin potius co intellexit immobilitatem, sese eodem modo, ut antea; gerens. Quo docemur, indigne esse dolore mala, quæ folvenda, & reparanda, certò venient. Baeza t. 2. l. 8.c. 3. §. 9.

Abiuste Synagogæ faciat vos. Joan. 16. 2. Rei unius jacturam leviorum factum lucrum aliarum. *Abiuste Synagogæ.* C. Glorie ambi: sed ne timeatis solitudinem: quia tot acquirebis, ut pro eis videamini ad gloriam Dei occidendi. Ejusdem Synagoga Discipulis: hac vult Dominus esse eis foliatio, quod à Iudeorum confortio exclusi innumerous in Ecclesiæ adducti. Id. Nyf. D. infra Afcen.

Expedite vestis, ut ego vadam. Jo. 16. 7. Prudenter rerum leviorum jacturam aquinamiter ferimus; ut lucrum faciamus magorum. Absentia Christi corporalis quadam jactura erat; sed hoc nomine facile tolerabilis: quid nisi illi abiret, adventire Spiritus S. non posset. Didacus Nyf. D. 4. Pafch.

Modicum, & jam non videbitis me. Joan. 16. 16. Dum vita coelestis non perditur, parva sunt, & modica, omnia alia detrimenta. Baeza t. 3. l. 4. c. 22. §. 1.

Forfater ideo dilectissimè à te, ut aternum illum reciperes. S. Paulus Philemoni de Onesimo v. 15. S. Hieron. Si dominum non fugissem, numquam venissem Romanum, ubi Paulus erat vincetus in carcere. Si Paulum in vinculis non viderit, non recipiessem fidem in Christum. Si Christi non habuisset fidem, numquam Pauli effectus filius in opus Evangelii mitteretur. Ex quo pau-pau, & per gradus suos, minister Evangelii est factus Onesimus; quia fugit à domino. Did. Nyf. D. 4. Pafch.

Ex Patribus, & aliis.

Libenter terrena amittamus, coelestia tueamur. Totum licet secum pereat, dum patientiam luciferas. Tertullianus l.

de pat. cap. 7. Non est ille tibi ablatus, qui dedit; quamvis tibi ablatum fuerit, quod dedit. S. August. in Ps. 32.

Homo, qui prosperis rebus proficit; & asperis quid proficerit, dilect. Cū enim mutabilium bonorum adest copia, non eius confidit: sed, cū subtrahuntur, agnoscit utrum eum non coperint. Qui plerunque, cū adiut nobis, putamus, quod ca diligamus s; fed, cū abesse cooperint, invenimus, qui finis. Ideo 1. de vera Relig. c. 47.

Eliseus apieculi Magistrum suum afflui, discidit vestimenta sua: non enim habebat aliquem adstantem sibi, atque dicentem; quod iterum reveratur effet Elias. S. Chrysof. S. de Afcen. Ideo (Fides) comparatur oibis: quia mundi exuvias fine aliquo tempore fandu solitus amittunt: nam sicut ovis tondentem se non increpar: ita nec iustus cupiditatem se expoliavit acut. Calcidorus in Ps. 40.

Sunt multe rationes, quare Dominus justos exponat tribulationibus, & auferas eis temporalia. Prima est, nè temporibus adhucere, & Deum derelinquant: sicut corvus non reddit ad Noe in arcem: & dicunt, quod cadavere aliquo illatus fuerit. Hugo Card. in Ps. 40.

Ad Senis euclidiam monasterium latrones ingredientes discuerunt ei: omnia, que in cella sunt, tollere venimus. At ille sit: quantum nobis videbitur, filii, tollite. Tulerunt ergo, quidquid inventerunt in cella, & abierunt. Obliti sunt autem Sacculum, qui absconditus era in cella: quem fenex tollens, fecutus est eos, dicens: filii tollite s; quod oblitus estis in cella. Illi vero admirantes patientiam eis, restituerunt omnia, & ponentientes egerunt. Sanct. Bernardinus f. 28. Act. 3.

De S. Spe Abbate cocco per quadragesima annos ait Sanct. Gregorius 4. Dial. 10. Deus venerabilem senem, dum exterioribus tenebris premeret; interna numquam luce, & consolatioce destruit.

S. II.

Jactura labore partorum molestia.

Frustra feris seminare, que ab hostibus devorabitur. Levita 26. 16. Non dixit Dominus, non feris; sed feris, & frustra feris: ut gravis efficit supplicium, & poena acerbior. Joan. Cluniac. f. 51.

Prestum meum cogitaverunt repellere encurr in siti. Psal. 61. 5. Haec querelarum contra Saul maxima era. De quo pretio loquitur? Lyran. premium suum vocat duas filias Saulis, quarum primam promisit sibi dare in premium pro bellis contra Philistæos; & secundam, quam dedit David pro centum præputiis Philistinorum. Pro earum amore David multas molletias, periculosa certamina, sicut, famem tulerit. Didaeus Nyf. fer. 2. D. Refut. §. 5.

Claudabat. Luc. 8. 8. Iesu memorans perditionem feminis. Illo clamore accepit animi dolorem testatus fuit. Quid doliuit? Verbi sui jacturam; cujus tres partes de quatuor pereunt. Sicut si ager medicinanis propriis sumptibus longo studio paratam effundat. Idem ibid.

Fili, recordare. C. Luc. 16. 15. Tu vocas patrem, ego voco filium; utte graveriter dolcas perdidisse, quod natus. Adhuc voco filium; ut amaris doleas, perdidisse te, quod tibi gratia dederat, & natura: quia non habuissis, doloris non est tanti, quanta habita noceoris est perdidisse. S. Chrysof. f. 23.

Vide tit. Paupertas. §. 18.

TITULUS II.

I D O L A.

Seu

I D O L O L A T R I A.

S. I.

Origo.

Sunt quatuor causa Idololatriæ. 1. Imbecillitas intellectus, non valens corporalia transcendere; ideo pulchrioribus attribuit divinum cultum. His accedit, quod, cuncti ad cu-

riam

Titulus III. Jejunium.

387

nam regis, & medicis quincunq; bene indutum regem esse. 2. Adulatio, qua regibus, & dominis, divinum cultum praeficerunt. 3. Carnalit affictus ad filios, & consanguineos; quibus post mortem status posuerunt. 4. Malitia diaboli. Multi non ore, aut corde, sed factis, plures credunt: qui corpora coelestia putant in voluntatem homini influere: qui obediunt regibus plus quam Deo; qui filios plus diligunt, quam Deum. Venefici, magi, incantatores. S. Thomas Aqu. Opuf. 3. c. 2.

Quibusdam imaginibus posuerunt idololatre virtutem praestandi honores, seu dominationes, atque prælationes; aut artes, aut eloquentiam. Et imagini musæ, sub certa constellatione sculptæ, attribuerunt virtutem fugandi musæ ab omni loco, in qua ipsa foret. Similiter & imaginis scorpionis fundamones scorpiones a civitate, vel regione, in qua sculpta eset: S. Bernardinus t. 1. f. 19. art. 1.

S. II.

Diversa.

Non faciet deos argenteos, nec deos aureos. Ex. 20. 23. Philo Hebr. l. 1. de Mona. Figuræ docens divines honores non conveniente divitiis: feruntur enim ultra circuorum ventorum in morem.

Statuerunt eam iuxta Dagon. 1. Reg. 5. 2. Quis & qualis Dagon? Eius principius Philistinorum Deus. Deviant aliqui Dagon a Dago, idest, pīs, quod idolum hoc pīscis figuram habetur. Cum enim Philistæ essent accōla maris, pīscatione dabant operam: idēque fabricantur, & colunt Dagon, pīscum, & pīscationis pīscidem. Lyran. Abulf. Serarius &c. carent Dagon esse Venerem. Cornelius in 1. Reg. 5. 2.

Amantissemus eorum non proderunt eis. If. 44. 9. Tropologice idolum avari est pecunia, ut ait S. Paulus. Idolum gulosis est venter; & idolum superbi est honor. Cornelius hic.

In Bezelub principio demoniorum. Luc. 11. 15. Bezelub, juxta S. Hier. Eccl. 10. idem est, quod habens muscas, velvir muscarum, aut idolum muscarum: quia propter victimarum sanguinem, multa in illius fano muscas. Idololatre, qui in suis sacrificiis à muscis vexabantur s; ad abigendas, colebant Deum Bezelub. Corn. in Ex. 27.

S. III.

Miscellanea.

Aripionis vitulum - contrivit usque ad pulvrem. Ex. 32. 20. Oleaster: crediderunt, quid, ut ei idolatria naufragaret, induceret, voluit ut pulvribus idoli sui satiarentur. Sic permitit Deus, ut peccatores suis peccatis repleantur; ut ea peccata evanescant, & saltidant. S. Hieron. ep. 12. ad Gaudeniam! cupientibus Ägyptiæ carnes; usque ad naufragium, & vomitum, præbuit examina cœtum; aut eas postea satiati contenterent.

Simulaca genitum argenteum, & aurum. Ps. 113. 4. &c. Licet inventarum & æneam, & lignæ, simulacra s; utilis tamen illud elegit, quod gentilites judicabant reverentiam adorandum: ut erubesceret, colere viliora; & quorum & pretiosa probantur irrisa. Casiad. in Ps. 112.

Principale crimen generis humani, summus Sæculi reatus, tota cauæ Judio, idololatria. Tertullianus l. Idol initio.

In templo cordis tui non statua statua Dagon cum arca sanctificationis; non filium Veneris, cum Filio Virginis; non Bezelub cum Petrus Cellens. l. de panib. c. 4.

Vide tit. Dif.

TITULUS III.

J E J U N I U M.

S. I.

Symbola, & Similitudines.

I Name, & causam intrinsecus facies illud. Ex. 27. 8. Non solidum, sed inane. Concavum altare, et cor preuentis, ubi debet immolari sacrificium laudis, quod quidem non debet esse solidum, idest, deliciis plenum; sed inane, & concavum, idest, penitentia, & jejunio, attenuatum. S. Bonav. dict. f. 15. de Jejun.

Die Sabbathi, id est, regiæ Domini. Deut. 5. 14. Sit jejunium Sabatum nostrum, & laborum requies; qui per totum annum ministrante servis continuo fuit: Idolorum Clarius l. 1. Or. 8.

Prædictum lignum, & misit illuc. 4. Reg. 6. 6. Admirandum pīscatum in ecclisie est Monachus super terram, angelicanum degens vitam. Lignum aridum, ex mandato Eliphaz ferrum securis de profundo aqua extraxit: corpus autem Monachi, quod jejunio exaruit, animam de profundo sursum attollit. S. Ephrem Paten. 1.

Tu autem, cum jejunias, unga caput tuum. Matth. 6. 17. *Opp. faciem tuam lava.* S. Zenon. de jejun. habet etiam sacramenti R. P. Spanner Poly. Tom. 1.

plurimum modus ipse: s; quo 24 jejunandum instituimus, & formamur. Aquæ, & olei, ulis aliquem Sacramentalem ritum innuunt Baptizati: quo denotatur gratia eminentia, qua per jejunium comparatur.

S. II.

Jejunii præstancia.

S. Anchi auctor. Levit. 11. 44. idest mundi. Nota: temperanza, & abstinentia à cibis vetricis, vocatur hic Sanctis, idest, puritas: quia cibi vetrici censebant immundi, polluti, & execrables. Atque inveniuntur in Cant. Cornelius hic.

Cum jesuasæ quadragea diebus, & quadragea noctibus. Mart. 4. 2. Qui sic vider jugiter jejunantem, proclamat, *¶ Eritis filii dei et. S. Chrysof. f. 13.*

Nisi per orationem, & jejunium. Matth. 17. 20. Perpende hinc, quanti fiat a Deo jejunum: ex hoc, quid ad opera aduersari concurredur requiri explicavit. Cajet. hic.

Adversari inimicus in promptu est; jejunemus, ut vinum. Solent homines, quotiescumque necessitate aliquam ardutam patiuntur, ad maximis agentes, auxili caufa, defracti, & excrables. Atque inveniuntur in Cant. Cornelius hic.

Si amissus fuerit. C. 1. Reg. 1. 2. Semper virtutis cibis jejunum fuit. S. Leo ferm. 2. de jejun. dec. mens.

Per jejunum ordinatus homo ad scipium, per operatio- nem ad Deum, per eleemosynam ad proximum. S. Bernardinus f. 2.

Jejunium, in quo est mortificatio carnis, cum Christi carne conformitate habet, quæ morti tradita est. Hugo Card. in c. 7. Matth.

S. III.

Jejunum conductus corporis valetudini.

*E*t factum est omne tempus, quod vixit Adam, anni nonagesimæ trigesimæ. Gen. 5. 5. Unde tam longevi tunc homines & Peregrini: obiecta: neque enim carnibus, aut vino, utebantur.

Ut statim, quid comedere, & quid re pīre, debeat. Levit. 11. 47. Cur tanta de cibis vetricis cura? Oleast. Unde, quanto, & homo meruit Deum medicum habere? Percorre c. 5. Gen. ab Adamo ad Lamach, ibi vita hominum ultra septuaginta annos protorogata. Ratio multiplex Lyran.: secunda est, temperante vixerit. Vellofo in Jadih. 1. Paten. 2.

Manducare panem. Luc. 14. 1. Christus invitatus fuit à viro nobili. S. Thomas Aqu. 3. p. q. 14. a. 4. aut Christum. Deinde valuisse, quia semper et tenuis mensa fuit.

Abstinentia, & jejunium, sanitas est corporis, valetudo membrorum, mors culpa, & salubrity, fundamentum castitatis, ac virtutis diuinitatis. S. Laurentius Just. de obiectis. c. 2.

Ferunt, Galenum decimæ die abstinentiam, loco efficacissime, & saluberrime, medicinalis curæ, indixisse: nec faciliter posse, nisi corruptionis natura sit: mortis gravioribus subiacere qui decima quoque die ab omni cibo distinet, aut simpliciora dieta transigit vitam. Et Cœlius Rhodiginus l. 30. Antiq. fest. c. 12. memoria proditum est, Galenum centum quadragesima annos vixisse: tantaque in cibo, & potu, abstinentia, usum, aut satietatem numquam comedere, aut bibere. Corn. in Eccl. c. 18.

Jejunium vernum etiam sanitati corporis conferre, doctè ostendit D. Virgins Medicina. Professor Lovaniensis in lib. de jejun. med. Eccl. in vere enim ebullit sanguis, & humores corerit: qui febres, atque morbos, procreabunt; nisi jejunio, & abstinentia, & pīscium frigore, restrigantur. Cornelius in Matth. 4.

S. IV.

Jejunum prodest animæ.

Ex Veteri, & Novo, Patribus, & aliis.

*O*pere sunt tristitia, & impietas sua. Psal. 72. 6. Iplum jejunium experimentum est: Denique nisi Sanctum Joseph texisset sobrietas jejunia, adulteria protoritas exiueret. Quo jejunio se tegete völuisse Adam, nudus non tuisse effectus. S. Ambrosius hic.

Osa arida austera. Ezechiel 37. 4. 5. intronitram in vos spīcum. Osa arida sunt persona: abstinentes a deliciis: infiniti mittit Deus spiritum Sancti. S. Vinc. Ferr. f. 1. in Pent.

Fame pīco. Luc. 15. 17. Fames revocat, quem saturatus exalarat. Et, si tantum præficit vel in vita famæ s; probate, qui voluntarium posuit conferre jejunium. S. Chrysof. f. 2.

Quotquot viros virtutum vidimus, sine jejunio, non legimus ascendere: nec aliquid magnum moliti sunt, nisi prius abstinentia præcesserit. Quoties aliquid à Deo obtinere conati sunt, jejunii incubere, & lacrimis; & pernoctantes in orationibus; ciliis carnis harenibus, supplices beneficere postularunt. Si Moys. & Aaron, & Samuel, bodei, & Ecclesia; cum invoca-

B b

carent,

erant exaudientur, ut orantibus Job, & Noe, & Daniele, populo parceretur. S. Cyprianus de jejunio Chr.

Jejunium refectio animæ, cibus mentis, est. S. Ambros. l.

de El. & jejun. c. 2.

Ipsa secunda anima, est sapientissima, & optima. Clemens Alex. l. 2, padig. c. 2.

Ad divitiam Dei gratiam pervenit jejunum, & sterili pauperate membrorum. S. Dorotheus Eucharistico de vita sua.

Jejunium animæ nostra alimentum est; & sicut corporalis iste cibus impinguat corpus; ita & jejunium habilitatem efficit, & valentem. Leves ei pennas producit, ut in sublimi feratur, & summa contemplari queat; voluntatisque, & omnibus, quæ in Hoc Mondo habentur, luavia, ipsa sit superior. S. Chrysostom. hom. 2. in Gen.

Jejunium est animatum nostrarum tranquillitas, serum decor, adolescentium pedagogus, continentia magister: quod omnem atavam, & sexum, quasi diademata quadam ornat. S. Chrysostom. hom. 2. in Gen.

Sta tantum prope jejunantem; & ipsius statim odoris suavitatem sensisti: unguentum enim jejunans est spirituale; & per oculos, & per lingua, & per omnia, bonam animæ demonstans dispositionem. Idem hom. 10. ad pop. Antioch.

Ob id etiam jejunium bonum est, quod omne circumcidit animi sollicitudinem; & eam, quæ circa mentem effundunt, curam humilium, objectarumque rerum, contrahens facit, ut tota in ratio ipsi verterat. Idem lib. de Virginit.

Ebrietates, & luxuria, itantei everterunt civitatem communam solidavit jejunium, Idem hom. de jejunio; vide ibidem plures jejunii laudes.

A tempitate, & procolla, quam ebrieras generare solet, liberari, in portum animalium nostrarum, jejunum, inquam, pertingere contingat. Id. hom. 1. in Gen.

Quemadmodum leviores naves mare velocius transirent, contraria multis oneribus gravatae submerguntur: ita jejunium, quidem leviorum redens mentem, efficit, ut faciliter hujus vita pelagus transmittat. Id. ib.

Recte vivendi principium est temperantia. S. Nilus de infirmitate, & procedit. quam ebrieras generare solet, liberari, in portum animalium nostrarum, jejunum, inquam, pertingere contingat. Id. hom. 1. in Gen.

Afflito paululum extiore homine reficiatur interior; & subtrahita carni saturitate corporeæ, spiritualibus mens deliciis roboretur. S. Leo l. 1. de Quadr.

Jucundi sunt jejuniorum dies, spirituale animarum ver, & fiducia tranquillitas animorum. S. Chrysostom. serm. de jejunio & lectione Genesis.

Quis jejunum non prædictet? Jejunium res sancta est, opus celeste, janua regni, forma futuri; quod qui sancte agit, opus Deo jungitur, alienum Mondo, spiritualis efficitur. S. Isidor. serm. l. 1. cap. 42.

Est jejunium similitudo quadam angelorum; qui numquam erunt, neque concedunt. Assimilatio ad Christum, & pars quadam glorificati corporis; quod esurire nequit, cibis non indiget. Est natura libertas, a gula redemptio, subtrahio in parte armorum diaboloi; manutendinis pars, & humiliatis occasio in gestibus, & in verbo. Et evigilate corpus, & animam, sepe ad Deum, jejunium fecit. Simon Cass. l. 10. c. 36.

Sicut exsiccatum lutum jam non potest usui esse potest, ut ibi se volent: ita & caro, per abstinentiam marcida efficitur. Demonibus ultra non præbebit in se quiescendi locum. Joan. Clemacius gr. 25.

Jejunium non ebris definitus modus, quin omni seculorum abstinencia. B. Theodorus Studita l. 54.

Jejunium est, sicut agilitas in avicula; nam sicut avis malenta est agilis ad fugiendum accipitrem; sic mens hominis jejunantis est habilis ad fugiendum hostis tentationem. S. Bonaventura. dist. 1. l. 2. ad Quadr.

Quatinus modum propter cibum ejus est Adam è paradiso; sic rursus per jejunium qui vult, ingreditur paradisum. S. Athanasius Alex. lib. de Virginit.

Quando non jejunavimus in paradiso, ejeti sumus. Jejunem ergo, ut ad ipsum revertarum: nonne vides Lazarum, quonodo per jejunium paradisum est ingressus. S. Basilus serm. 1. de jejunio.

Gula de paradiso regnante expulit, abstinentia ad paradiso revocavit errantem. S. Ambros. l. de Elia & jejun. c. 4.

Gula Goelum nobis clausit; sed jejunium illud nobis aperuit: in hujus mysterio post jejunium Quadragesima statim Resurrectionis gloria celebratur. S. Bernardinus l. 1. t. 1. a. 1. ad. Jovinianum.

Nunc est tempus jejunandi, quia Vigilia est summe solemnitas: tunc autem erit tempus comedendi: quia tunc erit magis serenus: & ideo in Olympo est ferentibus; quia dicunt omnes vapores, & nubes excedere. Sicut autem obsecratur serenitas, & claritas aeris, ex repletione vaporis; sic etiam obsecratur sensus hominis ex nimia repleione ciborum. Idem ibidem.

Dum caro jejunat, anima Bacchanalia celebrat: corporis enim detectus, protinus est spiritus. Didacus Nyss. l. 2. die Cineris. Musicum Organum. Lem. Per inaniam spiritus. Bovius.

Ecce currus igneus. 4. Reg. 2. 11. Quis humana virtute equos igneos, currus igneos, potuisse ascenderet? regere currus aereos? nisi qui naturam humani corporis incorruptibilis jejunii virtute mutasset? Incert. Auth.

§. VI.

Jejunium revocat ad paradisum.

Solicite providendum est; ut, quos saturitas de paradise expulsi; reducat eluties. S. Hier. ep. 22. ad Eustoch.

Beatus paradise absque abstinentia cibi non potuit dedicari. Quamdiu jejunavit, in paradise fuit; comedit, & ejecit est. S. Hier. l. 2. ad. Jovinianum.

Quatinus modum propter cibum ejus est Adam è paradise; sic rursus per jejunium qui vult, ingreditur paradise. S. Athanasius Alex. lib. de Virginit.

Quando non jejunavimus in paradise, ejeti sumus. Jejunem ergo, ut ad ipsum revertarum: nonne vides Lazarum, quonodo per jejunium paradise est ingressus. S. Basilus serm. 1. de jejunio.

Gula de paradise regnante expulit, abstinentia ad paradise revocavit errantem. S. Ambros. l. de Elia & jejun. c. 4.

Gula Goelum nobis clausit; sed jejunium illud nobis aperuit: in hujus mysterio post jejunium Quadragesima statim Resurrectionis gloria celebratur. S. Bernardinus l. 1. t. 1. a. 1. ad. Jovinianum.

Nunc est tempus jejunandi, quia Vigilia est summe solemnitas: tunc autem erit tempus comedendi: quia tunc erit magis serenus: & ideo in Olympo est ferentibus; quia dicunt omnes vapores, & nubes excedere. Sicut autem obsecratur serenitas, & claritas aeris, ex repletione vaporis; sic etiam obsecratur sensus hominis ex nimia repleione ciborum. Idem ibidem.

Dum caro jejunat, anima Bacchanalia celebrat: corporis enim detectus, protinus est spiritus. Didacus Nyss. l. 2. die Cineris. Musicum Organum. Lem. Per inaniam spiritus. Bovius.

Jejunium Angelorum vita est: qui illo uitur, in Angelorum ordine est. S. Athanasius Alex. l. de Virginit.

Si Angelorum cibus est aliquis, panis est, ut ait Propheta Pl. 77. 25. panem Angelorum manuacutu homo.

Non carnis, non vinum, non denique quemcumque iis, qui ventri student, curari solent. S. Basilus l. 1. de jejunio.

Jejunium Angelorum initatio est pro nostro virili. S. Chrysostom. l. 1. de jejunio.

Semel in die comedere, est vita Angelica; bis, vita humana; pluries, vita bororum. Hugo Card. in Luc. 17.

§. IX.

Jejunium vincit hostes visibles.

Ev. 14. 3. 4. 5. Jubet divina lex offerri Deo duos pateres:

quorum uno immolato, alterum liberum avolare permettent. His corpus, & anima, significantur; adeo unum cœdi, & immolari debet Deo, juxta illud Colos. 3. 5. mortificare membra vestra, quæ sunt super terram: alterum liberum esse, ut ad Deum: alii contemplatione elevatus, avolut. Paulus Act. 9. 9. erat tribus diebus non manducans, neque bibens, & ratus est in tertium coelum. Dolorem, l. 5. c. 2. S. 8. 5.

Orans cum jejunio geminas haberet alas & ipsi quidem ventis leviores. S. Chrysostom. hom. 71. ad pop. Antioch.

Qui vult orationem suam volare ad Dominum, faciat illi duas alas; jejunum, & elemosynam; & ascendat celeriter, & exaudiatur. S. Isidorus Origini l. 6. c. 19.

Sobrium oratio volat ut aquila. S. Nihil lib. ascetico orat. de gula.

Surrexit Anna, postquam comedebat, & bibebat, traxit ad Dominum. 1. Reg. 1. 9. 10. Non invita cena ad risum; & jocos: ita se referat, ut cibus non impediet studium orandi. S. Chrysostom. hom. de Anna: quod omnes tempus sacerent relaxations, illa fecit tempus depreciationis: post convivium accurrunt ad supplicationem. Velloso in Judith. 6.

Bona est oratio cum jejunio. Tob. 12. 8.

Humiliaverunt animas suas in jejunis, & orationibus. Judith. 4. 8. Viam sumunt preces a mensa tenui; utpote qua voluntas faciliens defecatur ad Deum. Velloso hic.

Ponit faciem meam ad Dominum Deum regare, & depacare in jejunis. Dan. 9. 3. Hoc edocuit B. Daniel, jejunio, & sacra. & cinere, quasi aliis instrutis preces Deo offerebat. Theodorus hic.

Jejunis, & observationibus serviens. Luc. 2. 37. Utrunque junxit, & pingue orationem, & mensam tenuit; ut noviter, & jejunio maximè adjuvari orationem. Velloso in Judith 4. 8. 6. c. 7.

Jejunavit ut ostendat, quod magna armatura contra tentationes hostes. Sicut jejunum: sicut principium omnis peccati deliciae Theophilactus in e. 4. Matth.

Pot. jejunium Dominus Iesus de holte triumphat. S. Bernardinus l. 5. Act. 1.

Jejunia & tu, si confitimus fulges ab invisibili hoste; non non fortitudine corpore, sed debilitate, vincitur. Simon Cai. 1. 4. hic.

Contra terrigenos hostes corpus sagina roboratur, & pollicis mensicinatur; scilicet in largioribus epulis mens gravata, minus ad preces orationis evigilat. S. Cyprian. l. 4. ep. 4. ad Cler.

Jejunium preces nostras subvenit in coelum dum illis alarum vice fit, quo furvus teratur. S. Basilus hom. 1.

Qui jejunat, levior est; & vigilanter orat. S. Chrysostom. hom. 58. in Matth.

Jejunium adiutorium est orationis: quia oratio sine jejunio gracilis est, & infirma. Id. hom. 15. in Matth.

Solente quidam homines, quotiescumque necessitatem arduam patiuntur, ad proximas gentes auxiliū causa destinar legatos. Nos, quod est melius, legationem ad Deum per jejunia definiemus; & ipso imploramus auxilium, ad ipsum non corde, & orationibus, conferamus. Sancti Maximus hom. de jejunio. Ninivit.

Fecit Ioseph ut locutus erat Moys. & pugnavit contra Amalek. Ex. 17. 10. Adversus Amalek, oratione Moysis, & torius populi usque ad vesperam jejunio dimicatum est. S. Hier. l. 2. ad. Jovinianum.

Irruit spiritus Domini Samson. Judic. 14. 6. Jejunum magnum illum Samson educavit; idque, quandiu viro adiutus, pinguis confitibus mille hostes prostrati sunt, urbium porte subrepti sunt, leones robur manuum eius non sufficiuntur. S. Basilus hom. 2. de jejunio.

Jejunaverunt que die illo que ad vel patrum. Judic. 20. 26. Filii Israel dupli proelio cum Benjamitis congressi, in utroque victi, occiderunt virginis duo milia. Ad prima pœna ferentur jejunio armari; sed ad tertium. Venerantur in domum dei, & lectores lectoribus coram Domino, jejunaveruntque &c. v. 26. Mendoza in l. Reg. 7. Antot. 27. Sec. 2.

Et jejunaverunt. 1. Reg. 7. 6. Ut superare hostes suos possent, vires animi, & corporis, indicib; reparare jejunio. S. Leo l. 1. de Quadr. Israel in adiunctione apud Massaph congregatus a Samuele; ita statim delictum jejunio diluit, ut periculum proeliis simili fugerit. Occiderunt patios impasti, armatos inertes. Haec erant vires jejunantium Deo coelum pro ejusmodi militat. Tertul. lib. ad. Psychicos c. 7.

Maledictus vir, qui comedet panem usque ad vesperam. 1. Reg. R. P. Spanner Poly. Tom. 1.

Jejunio jejunavit. 2. Reg. 12. 16. David pro parvulo, hoc est, vehementer jejunavit. S. David tametere pro pueri inservi. B. b. 3. 17.

sanitate jejunavit; quanto magis debestu pro animæ tux remedium laborare. Dic fer. 4. Cn.

Legimus, quodam morto articuli, & podagra humoribus, laborantes, ad simplicem mensam, & pauperes cibos, redactos, convalescere. S. Hieron. l. 2, adv. Jovin.

Angeli sunt, qui singulis Ecclesiæ describunt, ac recentem capitulum jejunantium. S. Baffus hom. 2, de jejunio.

Doleat in jejunis caro; sed epulatur anima. S. Chrysost. f. 1. de jejunio.

Jejunium vehiculum est ad celum-optimum itineris comes.

Jejunium corpus venustum est, & anima pretiosa. S. Ephrem de Jejunio.

Si pro temporali cura agri medici obediunt, servant ardorem parvitate; quare pro æternâ salute sit durum, Christo moderatis obediens jejunis; corpus gubernante mensura &c. S. Chrysostomus f. 41.

§. XI.

Jejunio junge poenitentiam, & bona opera: jejuna à peccatis.

Sanctificato jejunium. Joel. 1. 14. Sanct. Hieron. Hugo & Lyran. Sanctum facite & condite jejunium per eleemosynas, preces, aliaque pia opera. S. Gregor. hom. 16, in Evang. jejunium sanctificate, eft adjunctis bonis aliis dignam DEO absentiam canis ostendere. Cefter ita, sopiantur jurgia; incedunt enim caro alteriter, si a pravis voluptatibus animus non refranatur.

Vidit Deus opera eorum, quia conversi sunt de vita sua mala. Jonz. 3. 10. Cur non refert Nihil uitatum prodigiorum jejunium? Thesophylactus: respexit Dominus opera illorum, videbat bona, que fecerant: proinde jejunium non fuit per se sufficiens, ut Deum redderet proprium; nisi & mores correxissent.

Exiit sanguis, & aqua. Joan. 19. 34. Hinc instruimur: id à nobis in omni mortificatione, jejunio, apud orationes, ut fanguinis comes semper fit aqua lacrymarum, & compunctionis. Jejunare, nec melioriter vitam vivere, innatis fatigatio est. Didacus Nyf. f. 1, die Ciner. §. 3.

Si volumus bene jejunare à cibis, ante omnia jejunium à viuis: quid enim proficit vacare corpus ab cibis, & animam repleare peccatis? S. August. D. 1. Quadr.

Qui à cibis, & non à peccatis, jejunari; diabolus simulat: qui, cum jugiter à corporali cibis abstineat, numquam mala perpetuare censet. S. Honorius ferm. in Quadr.

Hoc est perfectum jejunium, & gratum Domino, cùm omnes sensus abstinent à Mundanis, ut vident divinis, Totus ergo jejunare, quia totus peccasti. Sanct. Thomas Vill. Dom. Quinquages.

T I T U L U S IV.

I M I T A T I O.

S. I.

Imitatio Dei Patris.

Ex Veteri, & Novo.

Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram.

Gen. 1. 26. Hebr. facturus habemus umbras nostras. Habet hoc umbra, quod perfectissime omnes gressus, motus, mutus, corporis imitatur. Origenes in Catena super illud Thren. 4. 20. in umbra tua vivimus: in umbra tua vivemus; hoc est, ad imitationem ejus. Plinius l. 12. c. 22. ait, in Africa fertilitatem summan ex eo oris: quod sub umbra unius arboris altera delicit.

Similes illis sunt, quis facies ea. Ps. 134. 18. Considera apud te, quales di finit, suis fieri similes dira est imprecatio. Nostrum autem non ita habent. Exterius enim virtutis similes est: & quod facit, vel ad summum bonum salvum pervenire, Dei esse similes, quantum nobis conceditur. Sanct. Chrysost. in Psal.

hunc.

In umbra tua vivemus. Thren. 4. 20. In umbra, id est, ad tui imitationem: umbra enim est imago corporis, cuius est umbra. Origenes.

Pater noster, quies in celis. Mart. 6. 9. O amans abundantiis! perculo animo inexplicabiles largi illius in nos divinae. Bonitatis opes admirare; qui saltem, ac tantum, vocare Patrem es iustus. Sed profecto non tu vocem ejusmodi fructu doceris mitte: nimis ut ad eam: quam lingua tua protulisti, appellationem Patris erubescens, ejus imitari bonitatem dicas. S. Chrysost. f. 6. or. de inflit. secundum Deum vita.

Nani? Pater sales queris, qui adorant eum. Joan. 4. 23. S. Thomas: dicitur Ecl. 13. 19. Omne animal dilexit sibi simile: ergo Deus in tantum diligat nos, in quantum ei assimilamus. Sed non assimilamus secundum carnalem quia est, incorporeus & secundum spiritualia. Cajetanus: propterea oportet adorantes Deum, adorare in spiritu, & veritate, ut adoratio conformis sit adoratio.

Ex samophum. Joan. 10. Quid est intrare per januam? intrare per Christum, ipso enim dixit: ego sum Janus. Quid est autem intrare per Christum? imitari vias Christi. In quo imitatur fons vias Christi? nunquid in ea magnificencia, in qua Deus erat in carne? aut ad hoc non exhortatur, ut talis miracula, qualia fecisti, faciamus? &c. Nam hoc tibi dicit: non eris discipulus meus, nisi ambulaveris super mare, aut nisi suscitataveris mortuum quadrupedum; aut nisi oculos coeli natu aperueris. Nec hoc. Quid est ergo intrare per januam? discite a me, quia mittis fum &c. S. August. in Ps. 90.

Oves

Titulus IV. Imitatio.

391

oves sequuntur. Joa. 16. 4. Sequuntur me, imitando vestigia mea; exempla virtutis mea. Caje. Sequuntur me imitatione, & beatitudine. S. Anselmus,

Indumentum D. I. C. Rom. 13. 14. Scindendum est, quod vita D. N. I. C. sancta, & virtuosa, quam tenuit in hoc mundo, dicitur vestis Scriptura. S. Vincent. Ferr. D. 1. adv. f. 7. Induimus per imitationem. S. Thom. Aqu. hic Lect. 3.

Perinde aemoneta aurea, nisi impressam habuerit regiam imaginem, non in mercaturam expendunt, nec in regis thefauros recondit, sed reicitur: sic quoque anima, nisi habuerit imaginem coelestis Spiritus, Christum in se insculptum; non est conmoda ad superenos thefauros; à mercatoribus regni, praeciaris Apolostoli, resipuit. S. Macarius hom. 30.

Vide plura sit. Christianus. Sequela.

§. III.

Imitandi C H R I S T U M D.

Motiva.

Ex Veteri, & Novo.

Take me. Cant. 1. 3. Christi imitatio optima dispositio ad obtinendum contemplacionis donum: ejus enim imitatio magna cum ipso confort similitudinem, quæ ad divinam elevat communicationem. De Ponte hic. Exh. 8. §. 3. Quam pauci post te, o D. Iesu, ire volunt, cum tamen ad te pervenire nemo sit, qui nolit. S. Bernardus f. 2.

Ad sequendum te D. Iesu vix inveniuntur, qui vel trahi patiantur, qui velint duci per viam mandatorum tuorum. Alii enim trahuntur, qui possum dicere: take me poſte. Alii ducuntur, qui dicunt: introdut me rex in celum, & ali rapiuntur: sicut Apostolus raptus est ad tertium celum. S. Bernardus ferm. 2. in Arc. Dom.

Ere te pulchra es amica mea. Cant. 1. 14. Sept. proxima men. Heb. commensalis mea. Qui ergo propè accedunt ad Deum, hi proprie ejus pulchritudinem participant: & qui propriis, hi magis; & qui proxime, hi maxime. Animæ enim similes est specie: quod, si rebus pulchris approximerit, pulchritus in se speciem, formamque, suscipit si vero deformibus, deformem. Ita Orig. hom. 3. & 4. Specie est Ecclæsa, cum proxima est Christo, & cum imitatur Christum. Cornelius

Epiph. 4. Edet pauperes, & naturantur. Pl. 21. 27. Inde erat pector ille Petrus; inde erat alius pector Joannes, & Jacobus; inde etiam publicanus Matthæus de pauperibus. Ipsi erant, qui comedevant, & saturati sunt; talia passi, qualia manducaverunt. Conam suam dedit. Passionem suam dedit; ille saturatur, qui invitatur; imitati sunt pauperes: ipsi enim si passi sunt, ut Christi vestigia sequentur. S. August. hic.

Titulus Pl. 87. pro Mahaleb ad respondendum. Græc. pro Christo ad respondendum. Psalmus ille, qui de Christi Passionis agit, inquit David volo serviat Choro: in quo, dum canitur, mutuo pectori respondent in Choro, id est, in Ecclesia Dei. S. Augustinus vult. Prophetam hic usum metaphoræ sumpta à Cantoribus, qui sunt in Choro; in quo sacri ocei director Psalmum, aut antiphonam, inchoat; ceteri vero prosequuntur eo. vocis tenore, quo cum ille exorsus est. S. Petrus dixit 1. 2. 21. Christus pector inchoavit; sed addit vox Petrus: ne sciamini vestigia eius. Et hoc est respondere, inquit S. Augustinus: quia ille non cantare omnia solus debet; necessitas est, ut Christianus quoque ex se aliquid faciat, ut illum imitetur; & patiatur cum illo. Uult Christus, ut Canticus velut per Chorus pro Choro ad respondendum, ut per Chorus patiatur, nec enim omnia ille solus ferre debet; adiiciendum ex parte nostra aliquid. Didacus Nyf. f. 3. D. 4. Quadr. §. 5.

Calix salutaris accipit. Pl. 115. 13. Quid est, accipere calix salutaris, nisi passionem Domini imitari? accipere calicem CHRISTI; bibam Passionem Domini. Sanct. August. hic.

Per reclinatorium aureum. Cant. 3. 10. requies aeterna accipitur; sed cum tamen ascensus est purpureus, id est, Passio Christi: qui illi ad eternarum epularum menas discubunt, & ad supernam quietem veniunt, qui in praesenti Passionem Redemptoris sui dignè venerari, & imitari, satagent. Sanct. Thom. Aqu. hic.

Teloglymbrian vestimenta ejus. Luc. 8. 44. Vestimentum Christi, est Caro ejus. Quis sibi, qui venit de Ego, (id est, de Mondo) simili vestitus? Il. 63. 1. Embria, que est finis vestimenti, est Passio Christi. Tanger ergo lymbrian vestimenta Christi, est credere, & imitari, Passione Christi: ex hoc tamen est omnis peccati curatio. Hugo Card. hic.

Portate Deum in corpore vestre. 1. Cor. 6. 20. Quid est Deum portare? imaginem Dei representare; Christum imitari. B. Jvo Carnot. in Purif. B. V.

Speciale, & certum, signum est vita æterna consequenda, configurari Christo. S. Thom. Aqu. in ep. 2. Cor. Lect. 5.

Necesse est; ut anima, quæ Christi Sponia fieri desiderat, pulchritudini Christi, quoad ejus heri poterit, similis sit. S. Gregor. Nyf. de scopo Christiani.

Conformemur ei, qui vitam suam in terris regulam nobis posuit Christiana conversationis. B. Jvo Carn. ferm. de Aff. B. V.

§. IV.

Imitatio Christi Patientis.

Figure, & Symbole.

Qui lingua lambuerit aquas. C. Judic. 7. 6. 7. Christus, verus Gedeon, eos sibi tantum milites elegit, qui bonorum temporalium aquas manibus tantum bibunt; non qui se in castro.

R. P. Spanner Poly. Tom. 1.

to corpore demittunt: id est, qui ex his necessaria tantum defidunt. Hos autem lagenas manibus teneat: juvent: hoc est, corporum suorum, & affectuum, dominos esse: his lucernas habentes inclusas, id est, animas gratias, & amore incensas. Et sicut lagenam suam confringit, cum corpus suum sanctissimum vulnerari, & tot tormentis lacerari, permittit, & in cruce proflus crucis. Idem etiam nos praefite vulnus dicens, quod me facere videritis, hoc facit. v. 7.

Vivit Dominus, & vivit Dominus meus rex: quoniam in quacumque loco fuerit, Domine mihi Rex, sis in morte, sis in vita; ibi sis servus tuus. 2. Reg. 15. 21. dicebat Ethai exemplo regis mortis. Hæc Christianis sit potentissima ratio, cum blanditur caro, cum urgeat diabolus in vetum. Et ego me voluptatibus mergam? Vivit Dominus! non faciam rem hanc. Drexelius opus. 12. David rex. c. 26. §. 1.

Nunquid est cor tuum rectum? 4. Reg. 10. 15. Typotis lib. 1. Symb. Ferdinandus Luft. rex pro Symbolo duo corda habuit, quorum unum tantum gladio transfolem. Lem. Cur non eruimus? Cor Christi perfosum doloris gladio: cur non & tuum? cor Christi ab alienatum a voluptatibus; cur non & tuum? Jonghen. Exh. 23. pro Sacris Proficiens.

Conderuntur, ut pariter venientes viscentur eum, & consolarentur. & exclamantes ploraverunt; scissi que vestibus, sparserunt pulvri super caput suum. Job. 2. 11. 12. Quam consolationem hæc Jobo attulerunt? quod velles ferderunt, quod capitum cincere infererunt, idem fuit, acsi dicentes, ait Origenes: quæ fecisti, facimus; & que fecisti, gerimus: vestimenta nostra spargimus; sic namque tu scindimus paululum antea. Agat, que egit Christus, Christianus, & dabit ei consolationem, & gloriam. Didac. Nyf. D. 4. Epiph. 4.

Edet pauperes, & naturantur. Pl. 21. 27. Inde erat pector ille Petrus; inde erat alius pector Joannes, & Jacobus; inde etiam publicanus Matthæus de pauperibus. Ipsi erant, qui comedevant, & saturati sunt; talia passi, qualia manducaverunt. Conam suam dedit. Passionem suam dedit; ille saturatur, qui invitatur; imitati sunt pauperes: ipsi enim si passi sunt, ut Christi vestigia sequentur. S. August. hic.

Titulus Pl. 87. pro Mahaleb ad respondendum. Græc. pro Christo ad respondendum. Psalmus ille, qui de Christi Passionis agit, inquit David volo serviat Choro: in quo, dum canitur, mutuo pectori respondent in Choro, id est, in Ecclesia Dei. S. Augustinus vult. Prophetam hic usum metaphoræ sumpta à Cantoribus, qui sunt in Choro; inchoat; ceteri vero prosequuntur eo. vocis tenore, quo cum ille exorsus est. S. Petrus dixit 1. 2. 21. Christus pector inchoavit; sed addit vox Petrus: ne sciamini vestigia eius. Et hoc est respondere, inquit S. Augustinus: quia ille non cantare omnia solus debet; necessitas est, ut Christianus quoque ex se aliquid faciat, ut illum imitetur; & patiatur cum illo. Uult Christus, ut Canticus velut per Chorus pro Choro ad respondendum, ut per Chorus patiatur, nec enim omnia ille solus ferre debet; adiiciendum ex parte nostra aliquid. Didacus Nyf. f. 3. D. 4. Quadr. §. 5.

Calix salutaris accipit. Pl. 115. 13. Quid est, accipere calicem salutaris, nisi passionem Domini imitari? accipere calicem CHRISTI; bibam Passionem Domini. Sanct. August. hic.

Per reclinatorium aureum. Cant. 3. 10. requies aeterna accipitur; sed cum tamen ascensus est purpureus, id est, Passio Christi: qui illi ad eternarum epularum menas discubunt, & ad supernam quietem veniunt, qui in praesenti Passionem Redemptoris sui dignè venerari, & imitari, satagent. Sanct. Thom. Aqu. hic.

Teloglymbrian vestimenta ejus. Luc. 8. 44. Vestimentum Christi, est Caro ejus. Quis sibi, qui venit de Ego, (id est, de Mondo) simili vestitus? Il. 63. 1. Embria, que est finis vestimenti, est Passio Christi. Tanger ergo lymbrian vestimenta Christi, est credere, & imitari, Passione Christi: ex hoc tamen est omnis peccati curatio. Hugo Card. hic.

Cecidi ad pedes eius. Apoc. 1. 17. Illus utique pedes, quos in caninos ignis viderat; ut Dominice mortis imitator exieret. Geraldus Abb. tr. 34. Videl pedes, id est, fine in vita Christi fornicatae Ignacii Passio: & tunc cecidit ad hos pedes, ut eos amplectetur, & ejus exempla sequeretur. Sylvira hic.

Motiva.

Ex Novo, Parvib, & aliis.

Non est discipulus super Magistrum. Matth. 10. 24. Ad indebet verendum adscribitur militi illæ recedenti debello regere percutiōs; & ipso in tentoriis quiescente; domino pugnante proficente ad bellum. Simon Caffl. g. 22.

Non ergo timueritis eos. Matth. 10. 18. Propter injuries, & contumelias, quas possunt infilgere; sed potius exultate in omni adversitate, quam ab eis patinimi: confidantes, quid paulus

B b 4 fin

sim ego; & gloriante in hoc, quod domino vestro, ac magistro, reformari meruit; cum hoc sit beneficium ingens. Quid enim tam gloriosum est seruo, quam ut domino suo assimiletur? Sepe contingit, ut aliquis injuriam passus dolet, & ulcisci fecupiat. Si vero conspectum alium multo sublimiorum eadem, vel graviora perpersum, & tamen servare patientiam; incipi consolari, & ab ira cessare, dicens in te si ille tantus talia patitur, quanto magis ego? Ita & nos, si Christi passionem, patientiamque, pensum; patientiam dicimus; & cum Aposito in tribulationibus iugundam. Dionys. Carthus hic.

Stetis retro fecis pedes ejus. Luc. 7. 38. Sequela promittens velligorum illius, qua per leges peccati anteceterat peccatis ejus. Prout omnis peccator Deum in suis legibus non sequitur. Crucem Christus portavit a tergo: stetimus a tergo, passionem Crucis ejus imitantes. Simon Calf. lib. 9. cap. 40.

Similis mortui, & generatis atque ita illa salutaris aqua, & se pulchritudinibus vobis, & mater effecta est. Et quod Salomon dixerat in tempore: similemque mors, & generatio veltra, concurret. O novum, & inopinatum mysterium! Nos quidem non revera morimur, non revera sepelimur; nec verè cruci affixi sumus: sed in imagine tantum nostra est in mortali; in veritate autem salutis executio. Christus verè crucifixus est, verèque sepultus, & verè surrexit: & hac omni a nobis donavit: ut, cum imitatione Passib[us] eius communicaverimus, revera salutem luceremus. O excellentes benignitatem! Christus manus, ac pedes suos, inconcavatos clavis perfidi pauci est; & per hunc tanta dolores mihi nihil ejusmodi patienti salutem confert. Vera mors Christi fuerat, ana ejus à corpore separata; & verè sepulta, cùm in fine mundi ejus corpus elatum est; & omnia denique in ipso vere contingunt. In nobis autem mortis quidem, & passionum, quedam est similitudo; salutis vero non similitudo, sed veritas. S. Cyril. Jerol. Catech. mystag. 2. de Baptismo.

Imitemur fratrem nostrum patientem: &, si non usque ad sanguinis effusionem; saltē usque ad vitiorum repressionem; si non ad latere effusionem, saltem ad defensionem. Petrus Cell. de pane mercenar. c. 33.

Dicitur induere Christum, qui Christum imitatur: quia sicut homo continxit vestimenta, & sub ejus colore videtur sita in eo, qui Christum imitatur, solus Christus, ejusque indumenta coloris, id est, similitudines apparet. S. Thom. Aqu. in ep. ad Rom.

Debemus crucifigi ad instar Christi, & recipere quinque plaga virtutum: in dextera, per misericordiam largiendos; in sinistra, per justitiam refutandos; in dextra pede, per abstinentiam; in sinistra per patientiam; in latere, presentem continuando. S. Vincent. Ferr. D. 14. Trinit. f. 3.

Henricus Sul dicit: Si nulla alia effeta afflictionis utilitas, quā quid speculum Incidit D. J. Christi tanto efficimur similes, quā cum veris sceleribus effeta profecto magna fatis. Equidem sic mihi persuadeo: etiam post hanc vitam item effeta datus primum Deus patientibus, & non patientibus adversa; adhuc tamen merito potius cricum nos pati vel debere, tantum illus similitudinis obtinenda causa: amans namque suo se conformat, adiungique, dilecto, ubicumque potest. Bollandus 25. Jan. c. 33.

Quemadmodum nihil erit in futuro Seculo beatus, quam effeta Christi similem in gloria; sic in praetento tempore nihil est utilius, quam esse similem in Passione. Bellarmine ep. 107. ad Beatinum Camerum.

Philippa Loraringa, Duce marito per mortem amissu, in monasterio se abdidit, ibique egit Janitricem. Mirus erat in ea affectus erga Christi passionem; de qua sine suspitione non cogitabat, sine lacrym non loquebatur: & si ad menam aliquid legi audiret, ita in amore pro lege pax Domini rapiebatur, ut cibi, sive, oblivisceretur. Plura sacrorum milia Deo offerri cuverat, ut aliquid doloris sentiret in honorem Christi Crucifixi. Impetravit. Itaque feria quinta singulis hebdomadi copia ingentem pati crucifixum, quasi tuba coetus lancea acutissima effeta trajecta. Et hunc cruciatum tanta patientia, quanta molesta, sentiebat. Quasita a morte causa doloris; & candidissimus lapis repertus cordis humani speciem praeferebatur. In hoc corde quasi lapilli vulnera Christi imagines, infixi erant, gemmam inlata, aut sanguinuarum guttarum, lucidissime pumicantes. Cor istud, & lapilli, inter varios principes, & monarchas; distribuit etiam cum honore afferuantur. Ex vita S. Franciscæ Romana. Bollandus.

Vide plura tit. Crucifixus. Sequela.

Nomina filiorum Israel scribi fecit Dominus in Rationali Judicii Ex. 28. 9. Ut omnibus apparerent, & vitam, conseruationem sanctorum Patrum, certi sibi sumerent in consequentiam, & exemplum. Blesf. tr. seu compendio in prima capitula Job.

Ruth spicas colligebat, q[uo]d terra metentum. c. 2. 3. Et nos peccatores post Apostolos, & Martyres, legamus reliquias Sanctorum mortuorum, & passionum. Simon Calf. l. 8. c. 40.

Tradit me p[ro]p[ter]e te. Cant. 1. 3. Cum Reliquias Martyrum, cum exempla Sanctorum, videre, & imitari, contendimus; tunc in odore unguentorum IESU Christi currimus. Phylo Carpath. hic.

In parte unde Sancti sunt, cum vivis, & dantibus confessio[n]em DEO. Eccl. 17. 25. In partes Saculi sancti transire nihil est aliud, nisi Sanctorum, qui nos præcesserant, virtutes addiscere.

Ecce enim vivis, Deumque confitentibus, commorari; est sancto-

rum praefectionis virtutes insequi. Jacobus Alvarez de Paz. de vita Spir. l. 5. p. 2. c. 23.

Circui civitatem. If. 23. 16. Debet homo circumire civitatem militantis Ecclesie; & imitando jutorum exempla. S. Thom. Aqu. hic.

Hac dicit dominus; State super vias. Jer. 6. 16. q. d. Speculamini, & considerate vias, id est, vivendi rationes, & seminas antiquas, id est, quoniam vixerint Majores vestri, & Patriarchæ: imitamini fidem Abraham, Isaac obedientiam, Jacob labores, Joseph confitatem, Moysis mansuetudinem. Job patientiam. Hac verba dicta putent singuli fideles: Christianus est? Speculare vias antiquas; vide, quoniam vixerit Christus, & primi Christiani; quām fuerint humiles, sobrii &c. cosque imitare. Cornelius hic.

Elephas agnoscere sanguinem uva, & mori. C. 1. Mach. 6. 34. ut acercent eos ad bellum. Quod sit, quando lepidi, & pigri, adhucbent passiones Sanctorum in exemplum. S. Thom. Aqu. in ep. 2. Cor. c. 1. Lect. 3.

Sicut pictores saepe inspicunt exemplaria, ut ea expingant: Sie qui studierunt perfectionis virtutis, debet ad vias Sanctorum, quasi ad simulacra vita, & actione, prædicta sepe animi oculos convertere. S. Basilii ep. ad Gregorium de vita Solit.

In horo Sponsi inventiuntur viri virtutum, tamquam ligna fructifera; de quorum bonis actibus, ac moribus, quot sumus exempla, tot carpi possumus. S. Bernardus serm. 23. in Cant.

Sicutib[us] super eas palorem unum, qui palat eas, seruum meum David. Ezechiel 34. 23. Quis ille David? non ille primus rex Israel, qui jam defunctus; sed alius suscitandus: qui virtutes David erat exercitus, ut David reputandus, quod aliqui Zorobabel Due interpretantur. S. Gregorius in Matth. nobiliores quoque reges sanctitate, qui post David fuerunt, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi soli; verum etiam Deus: nam & Ezechiel, & alii prophetæ, dicunt David surrectum esse, atque venturum; non de illo utique mortuo jam loquentes; sed de iis, qui ejus virtutes erant imitaturi. Sylveira in Matth. 11.

Si vult recipere, ipso est Elias. Matth. 11. 14. Elias Joannes dicitur: non secundum stultos Philosophos, & quodam hereticos: qui metempsonachism (hoc est, animatum transmutationem) introducunt; sed qui venerit in spiritu, & virtute Elias. Sed & vita austeriora, rigor meatus, Joannis, & Elias pares sunt. Ille in eremo, iste in eremo: ille Zona pellicea cingebatur; iste simile habuit cingulum: ille quandam regem Aca, & Jezabel impuritatis arguit, fugere compulsi est; iste, quia Herodis, & Herodiadis, illicitas arguit nuptias, truncatus. S. Hieron. hic.

Stabant crucem Iesu Mater ejus, & Soror matris ejus Maria Cleopha, & Maria Magdalena. Ecce omnes, qui stabant cum Maria Mater Iesu Maria dicuntur: quia in ardenti amore erga Christum, quantum fieri poterat. S. Mariam Virginem comitabantur, & imitabantur. Sylveira in Matth. 11.

Qui habent similitudinem factorum Daniels, Daniel sunt: qui imitantur patientem Job, Job sunt. Possumus esse Paulus; si fuero in itinere ejus dicentes: imitatores meis. f. 1. Cor. 4. 16. Origenes hom. 4. in Ezech.

Celebratio solemnitatis Martyrum; imitatio debet esse virtutum. Facile est honorem Martyris celebrari; magnum est; fidem, atque patientiam, Martyris imitari. S. August. f. 115. ex diversis.

Qui Sanctorum merita religiosa charitate miratur, quique jutorum glorias frequenter laude colloquuntur; eorum actus, mores, atque justitiam imitentur. Quoniam quem delectat Sancti alijus meritum, delectare hunc debet pari cura Dei cultus, & obsequium. Quare aut imitari debet, si laudat; si laudare non debet, si imitari detrectat. S. Chrysost. ser. illud. Sap. 3. jutorum animæ in manu Dei.

Imitamini Matrem, Virginem, & Sanctos omnes, quos laudatis; quoniam non illis tantum prodeft nostra laudatio, quantum nullis eorum imitatio. Unde sponso magis placet imitator devotus, quām laudator otiosus. S. Ildephonius ser. illud. S. B. V.

Tunc veraciter Sanctos colimus, cum eorum vitam convergendo imitamus. S. Laur. Just. in festo OO. SS.

Sanctos colamus; statu illis, ac visibiles imagines, erigamus; in modo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc conformatur, ut vivæ eorum statu, atque imagines simus. S. Jo. Damasc. l. 4. orthod. fid. c. 16.

Ve mihis, si tam longè à te fuero, d. B. Benedicte! infatuo; si quām à tua velligis sanctitatis longè esse reperior in praesenti. S. Bernardus de S. Benedicto.

Videntes filii Dei filii hominum - accepturus fibi uxores. Gen. 6. 2. A Seth Dei viro geniti in mores improbos defecrunt. Additæ est Dei nomenclatura, ut morderent gravius? qui ab eo Dei viro, mores non haeruerit: S. Chrysost. in Psal. 4. ut magis amplificaret eorum reprehensionem, eorum honorem revocavit in memoriam. Vello in Judith. c. 6. Par. 16. turpe à majorum virtutis degenerare.

Vox ejus filii prophetarum. Act. 3. 25. Vehemens ad virtutem similis, majorum virtus; & ne quis ab ea degeneret. Sylveira hic.

Jutorum debemus vitam conspicere, ut subtiliter deprehendamus nostram. Illorum videlicet species, quasi quedam nobis forma, imitanda proponitur. Quia viva lectio est vita bonorum: unde non immergit idem iusti in Sacro eloquio libri nominantur; sicut scriptum est. Apoc. 20. 12. libri aperti sunt. S. Greg. mor. l. 24. c. 6.

Perfecta est ad virtutem via, Antonium scire, quid fuerit. S. Athanas. Alex. Praef. Vit. S. Antonii.

Prudentis, & cordati viri est, magna mensura vitam suam metiri; acque ad excellentium viorum imitationem se compone. Sanct. Gregor. Naz. Carmine ad Nicobulum patrem filii nomine.

Habitu, virtu, & instru, sensu, ipso denique Sermone, proavis renunciata; Laudatis semper antiquitatem, & novem de die vivitis. Tertullianus Apolog. adv. Gentes.

Quoniam mores, ac virtus, regis, imitari, genus obsequii judicatur; abjecerunt omnes pietatem, & exprobare regis viderentur, si pi viverent. Laetantius lib. 5. div. Inflit. de jutitia.

Filius dei vel p[re]p[ar]ato, & manu dies unus: Gen. 1. 5. Quando Filius DEI recepit humanitatem, tum factus est vel p[re]p[ar]ato, & manu dies unus id est, DEUS & homo, facta est una Perpetua. S. Vincen. Ferr. f. 6. poft. Letare.

Cum audiret vocem Domini Dei deambulans in paradise. Gen. 3. 8. Adam ubi es? Ambulat immensus; & deambulans hanc reliquit ubi actionem, & illam acquirit. Quonodo infinita sapientia quartus: ubi es? Tertullianus lib. de Prax. Edificat autem Deus, ut nobis fidem fieri, etiam affectus humanos. Sciebat jam tunc suscepimus etiam ipsas substantias hominum, carnem, & animam, interrogare quasi ignorans: Adam ubi es? Si ergo Deus ita se probat, quomodo tu Deus fuisse ex Iesu Natalicio; non curas te coercere, an possis Dei actiones emulari? Elocbar. 3. Colloq. Chr. ob. 4.

Fac tibi arcam, Gen. 6. 14. Quod dicit, fac tibi arcam, & confilium Parvum potest intelligi ad Filium, & de assumptione carnis. V. Beda hic.

Canticum ei canticum novum. Ps. 32. 3. Novum Canticum dicit Incarnationem Domini: quia Mundus singulari exultatione complectus est; qui Angeli canobi vocibus perorant, laudantes, & dicentes: Gloria in altissimo Deo. Casioidorus hic. Quid tam novum, charissimi, quām quod omnipotens Deus Majestatis immensa, Patri coeternus, & perpetui regni Dominus, ad infinitates corporas, & humiliates, fe inclinavit humanum. Sanct. Gregor. Nazianz. homil. 5. in Nativ. Domini.

Canticum domino canticum novum. Ps. 149. 1. Hoc est canticum novum, Adventus, qui nunc resiliat in nobis, Verbi, qui erat in principio, & prius fuit. S. Clemens Alexand. orat. adh. ad Grac. Canticum novum, est S. Incarnationis arcana; Nativitas mirabilis, doctrina salutaris, passio magnifica tolerantis; resurrectio speci nostraræ certissimum documentum. Casioidorus hic.

Titulus. Pl. 44. in finem pro iis, qui mutabuntur. Portio eos, qui mutandi sunt, flores Symmachus vocat. Aquila vero, & Theodoretus, lilia. Flores autem, & lilia, Ver pro ductus.